

ALUMNI IN DE CULTUURSECTOR

AFGESTUDEERDEN UIT DE FACULTEIT
LETTEREN EN WIJSBEGEERTE
VERTELLEN OVER HUN JOBS

INHOUD

Voorwoord van de decaan	2
Alumni in het werkveld	3
Dylan Meert	4
Bo Vlerick	6
Bram Beelaert	8
Kristin Van Damme	10
Sarah Auman	12
Kaatje De Geest	14
Annelies Dalemans	16
Yana-Frauke Vandendriessche	18
Maud Devos	20
Ruben D'haeyere	22

VOORWOORD

‘Heel interessant, maar wat ga je daarmee doen?’ Een vraag waar ik destijds vaak mee geconfronteerd werd toen ik vertelde dat ik geschiedenis studeerde. Anno 2023 blijft het een vaak gestelde vraag. Het antwoord dat onze alumni met hun brede vorming en kritische blik, uitstekende talenkennis en grote culturele bagage in heel diverse sectoren werk vinden, is niet onjuist maar ook niet helemaal bevredigend.

De alumniwerking van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte wil abiturienten en studiekezers specifiekere antwoorden bieden. We werken aan een reeks brochures over professionele perspectieven per opleiding, en vertrekken ook vanuit het brede werkveld van onze alumni zelf.

In dit boekje beantwoorden tien alumni werkzaam in de culturele sector de vraag naar de rol en betekenis van hun opleiding in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte voor hun

professionele loopbaan. Tien getuigenissen die een levendig beeld scheppen van de toekomstmogelijkheden van onze afgestudeerden als bemiddelaars van kennis en cultuur.

Veel leesplezier!

Gita Deneckere
decaan faculteit Letteren en Wijsbegeerte

‘HEEL INTERESSANT,
MAAR WAT GA JE
DAARMEE DOEN?’

ALUMNI IN HET WERKVELD

WAAR KOM JE TERECHT MET EEN DIPLOMA UIT DE FACULTEIT LETTEREN EN WIJSBEGEERTE?

Wat zijn de toekomstperspectieven wanneer je geschiedenis of moraalwetenschappen hebt gestudeerd? Wat wil je worden met een diploma Taal- en Letterkunde of Kunstwetenschappen op zak? Wat voor jobs zijn er beschikbaar voor filosofen en vertalers in tijden van chatbots en artificiële intelligentie? Wanneer je voor een diploma uit de faculteit Letteren en Wijsbegeerte kiest, zal je die vraag regelmatig horen. Op familiefeestjes, bij vrienden die rechten of geneeskunde studeren, van bezorgde ouders... Veel studenten uit onze faculteit vragen zich dit ook wel eens zélf af. Welke mogelijkheden zijn er na mijn studies Afrikanistiek of Sinologie? Zijn er andere opties dan de voor de hand liggende paden wanneer je afgestudeerd bent als archeoloog of als tolk?

In 2021 organiseerde de UGent een grootschalige alumni-bevraging. Daaruit blijkt dat onze afgestudeerden in het onderwijs terechtkomen, beleidsfuncties uitoefenen, professioneel bezig zijn met communicatie en media of een loopbaan hebben in de administratieve sector. De vijfde meest belangrijke sector waar onze alumni in terechtkomen is kunst en cultuur.

In deze brochure laten we enkele inspirerende alumni uit de culturele sector aan het woord. Tien alumni getuigen over hun job in musea, cultuurhuizen, bibliotheken, uitgeverijen en het toerisme. Ze leggen uit hoe ze na hun studies werk hebben gevonden en welke vaardigheden ze uit hun opleiding meenamen.

Een grote meerderheid van de alumni van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte (81%) vond binnen de zes maanden na het afstuderen een eerste job. Een derde van onze alumni (32 %) oefent een job uit die rechtsreeks aansluit bij de specifieke richting. 28 % vindt dat zijn/haar/hun werk aansluit bij het brede domein van de studies. Maar liefst 86 % van onze afgestudeerden is tevreden over hun loopbaan.

Wie een universitair diploma behaalde, heeft een aantal specifieke vaardigheden ontwikkeld. Uit de alumnibevraging van 2021 bleek dat alumni dankzij hun studies zelfstandig hebben leren werken en geleerd hebben om goed te schrijven. Daarnaast ontwikkelden zij een kritische blik, zijn ze opgeleid om de wereld vanuit verschillende perspectieven te bekijken en hebben ze een solide academische achtergrond. Studenten uit de faculteit Letteren en Wijsbegeerte hebben voeling voor diversiteit en hebben aandacht ontwikkeld voor internationale en interculturele aspecten. De overgrote meerderheid van onze afgestudeerden geeft aan dat deze competenties broodnodig zijn op de werkvloer.

In deze brochure maak je kennis met tien alumni uit de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Ze getuigen over hun huidige job, hun loopbaan, en over hoe ze gevormd werden door hun basisopleiding. Ze komen uit verschillende opleidingen; sommigen hebben al jaren ervaring en anderen hebben net hun eerste stappen op de arbeidsmarkt gezet. Ze hebben stuk voor stuk een fascinerend traject afgelegd. Laat je inspireren door hun verhaal!

Naam:

Dylan Meert

Diploma:

Master in de wijsbegeerte

Afgestudeerd in:

2016

Functie:

Projectcoördinator

Wij-Zij Netwerk

(verbonden aan Kazerne Dossin)

DYLAN MEERT

Dylan, waar ben jij als master wijsbegeerte terechtgekomen?

Ik ben projectcoördinator binnen het Wij-Zij Netwerk bij Kazerne Dossin. Dit netwerk wil een breed gedragen antwoord geven op maatschappelijke polarisatie. We brengen partners uit verschillende sectoren samen rond deze problematiek (o.a. Vlaams Vredesinstituut, Faro, Universiteit Gent). Het heeft immers geen zin om losse initiatieven op te starten binnen bijvoorbeeld het jeugdwerk, het onderwijs, het culturele veld en overheden, wanneer toxische polarisatie een fenomeen is dat over alle sectoren heen zich voordoet.

Ik werk steeds rond maatschappelijke thema's die mensen interesseren, engageren en doen nadenken. Deze thema's worden naar een concrete vorm vertaald: een gesprek, interview, studiedag of video. Wanneer ik bijvoorbeeld een gespreksavond

organiseer selecteer ik een hoofdvraag en bereid ik de gesprekspartners inhoudelijk voor. Soms begeleid ik het gesprek zelf. Ik bouw dus ook mee aan de inhoudelijke lijn, mijn job gaat dieper dan louter het programmeren van activiteiten.

We zetten in op drie concrete pijlers: interne netwerkdynamiek, tools en strategieën ontwikkelen om polarisatie tegen te gaan, en een centrale hub ontwikkelen voor polarisatievraagstukken.

Om de interne netwerkdynamiek te bevorderen, organiseren we workshops en interactieve lezingen. Zo versterken de partners hun eigen expertise en kunnen ze hun werking op elkaar afstemmen. Dit kan ook geconsulteerd worden door het bredere publiek; een school of een stadsbestuur met een polarisatievraagstuk kan het Wij-Zij Netwerk bevragen.

We ontwikkelen tools en strategieën om op een gezonde manier met polarisatie om te gaan. Via thematische studiedagen brengen we die zo divers mogelijk naar buiten. We behandelen thema's als online polarisatie, haatspraak of jongeren en politiek. Een goed gesprek met verschillende stemmen is gezonde polarisatie, een stellingenoorlog is toxisch.

De derde pijler is de website die als centrale hub fungeert om informatie over polarisatievraagstukken breed te verspreiden.

Waarom heb je destijds filosofie gestudeerd?

Ik had geen andere keuze, filosofie studeren was voor mij een evidentie. Toen ik vijftien was, ontdekte ik een boek van Nietzsche in de bibliotheek. Sinds dat moment ben ik gepassioneerd door wijsbegeerte. Ik vond het ongelooflijk dat een van de meest intelligente personen ooit een diepgaand inzicht kon formuleren op een levensvraag, dat zo rechtstreeks persoonlijk toegankelijk voor mij. Ik moest alles te weten komen over dat veld. Zo kon ik me verdiepen in uitdagende, hermetische kennis. Je bent bezig met de échte vragen, die daarenboven steeds anders beantwoord worden in de loop van de geschiedenis.

Welke competenties en vaardigheden uit je opleiding neem je mee naar je huidige job?

Ik kan me snel inwerken in complexe materie en die vertalen naar een aangename gespreksvorm voor een algemeen publiek. Zelfs met abstracte thema's als dekolonisatie of onderwerpen waar ik weinig voorkennis van heb gaat dat vlot. Ik krijg snel inzicht in de achtergrond, de actoren, hun posities en hun argumenten. Voor ik bij het Wij-Zij Netwerk terecht kwam, was ik programmamaker bij Pakhuis De Zwijger (Amsterdam). We werkten daar elke week rond een ander thema. Je kan niet op elk vlak expert zijn, maar als filosoof kan je je wel snel inwerken in een nieuw domein.

Tegelijkertijd beheers ik ook de traagheid. Tijdens de rustige zomermaanden maak ik tijd voor reflectie

op het voorbije seizoen en kan ik nadenken over strategische keuzes voor de toekomst. Dat heb ik ook geleerd tijdens de opleiding. Je leert beter denken, dat is de essentie.

In Nederland zijn de cultuurhuizen motoren van sociale verandering. Wat kunnen we van hen leren over maatschappelijk engagement?

Nederland heeft ruimtes waar men kan samenkomen om op een democratische manier in gesprek te gaan over politieke en maatschappelijke thema's. In Pakhuis De Zwijger waren er dagelijks debatten over actuele onderwerpen, waar experts in dialoog gaan met belanghebbenden en het breder publiek. Hier in Vlaanderen gaat men eerder afstandelijk met cultuur om en focust men eerder op het esthetische. In Nederland is cultuurparticipatie belangrijker.

Volgens mij is er op dat vlak een rol weggelegd voor de universiteiten. Je moet als instelling het gesprek aangaan met het midden, met het deel van het publiek dat zich gematigd opstelt. Organiseer je als universiteit activiteiten voor wie geen uitgesproken stelling inneemt en laat je ruimte voor twijfel, dan depolariseert dit de rest. Filosofen zijn goed opgeleid om dergelijke gesprekken te begeleiden.

De alumni filosofie zouden dus een actieve rol kunnen spelen in een participatieve samenleving?

Inderdaad! Er wordt de laatste tijd al meer ingezet op het leren dialogeren in het onderwijs. De leerkracht moet meer socratische gesprekken voeren met de klas, en ook de cultuursector denkt in die richting. Organisaties die op zoek zijn naar methodieken kunnen hiervoor bij het Wij-Zij Netwerk terecht. Er zou vaker een beroep kunnen gedaan worden op alumni filosofie om zulke gesprekken te begeleiden, om deze methodes aan te leren om zo ongezonde vormen van polarisatie tegen te gaan.

Naam:
Bo Vlerick

Diploma:
Master in de archeologie

Afgestudeerd in:
2021

Functie:
Medewerker publieksparticipatie
Stedelijk Museum voor Actuele
Kunst (S.M.A.K.)

BO VLERICK

Dag Bo, jij bent archeologe. Waarom heb je voor die richting gekozen?

Ik wou eigenlijk dierenarts worden, maar in het zesde middelbaar realiseerde ik dat het toch niet helemaal mijn ding was. Ik heb het te moeilijk met dierenleed. Samen met mijn zus heb ik toen alle bachelorbrochures van de UGent doorgenomen. De brochure van de opleiding archeologie sprak me wel aan: die opleiding combineerde mijn passie voor het historische met een praktische inslag. Archeologie was perfect voor mij! Dat beeld werd bevestigd door de SID-in en de openlesdagen. Ik heb nog geen moment spijt van gehad van mijn keuze.

Waar ben je uiteindelijk terechtgekomen met dat diploma?

Tijdens mijn studies werd het me duidelijk dat de museale wereld me het meest ligt. Werken als veldarcheoloog is een zware en fysiek belastende job. Ik vond de campagnes als student erg leuk, maar ik wou graag iets anders doen dan op het veld of in de academische wereld werken.

Ik ben afgestudeerd tijdens de coronacrisis, en ik had het gevoel dat ik mijn studententijd voor een deel had gemist. Ik wou nog bijleren, verder ontdekken en me verdiepen in de museale wereld. Ik heb me toen ingeschreven aan de KULeuven, in de opleiding Culturele Studies. Ik liep tijdens deze

opleiding zes weken stage in het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst. Dat was een heel bewuste keuze; het S.M.A.K. is één van de meest actieve musea in Gent. Na afstuderen kon ik daar ook aan de slag, in het project 'S.M.A.K. beweegt'.

Met 'S.M.A.K. beweegt' doen we aan outreach. We organiseren laagdrempelige workshops voor jongeren die anders niet zo snel in contact zouden komen met kunst. De leerlingen van Duo2-Gent hebben bijvoorbeeld collages gemaakt rond identiteit. Deze workshop paste binnen de tentoonstelling van Rose Wylie. De leerlingen van Duo2-Gent combineren leren en werken. Ze zijn ofwel schoolmoe of komen uit een moeilijke thuissituatie. De werken van Rose Wylie zijn luchtig, haast kinderlijk, maar gaan eigenlijk over serieuze thema's. Niet iedereen beseft dat die speelse werken ook onder de noemer 'moderne kunst' vallen.

Concreet hebben we de groep van Duo2-Gent eerst met eenvoudige vragen uitgenodigd om te reflecteren over zichzelf. Daarna hebben ze een gestileerd zelfportret gemaakt en dat verwerkt in een collage. Sommigen hebben zich artistiek uitgeleefd die middag, anderen hebben gewoon een aangename tijd in het museum gehad. Dat is al een mooi resultaat als je met jongeren werkt die schoolmoe zijn. Eén jongere is zelfs teruggekomen om zijn werk te tonen aan zijn vrienden!

Welke vaardigheden en competenties heb je meegenomen uit je opleiding?

Ik heb goed leren schrijven, al heeft dat me destijds bloed, zweet en tranen gekost. Ik heb geleerd om informatie uit verschillende hoeken te synthetiseren tot een geheel. En mijn opleiding heeft ervoor gezorgd dat ik aandacht heb voor het diverse en het multiculturele. Dat is in mijn huidige job erg belangrijk: we werken in het museum bijvoorbeeld met anderstalige nieuwkomers, die we aan het woord willen laten komen in onze podcast en audiotour. Verder heb ik leren samenwerken; in de opleiding archeologie ga je al vroeg op stages en in team werken is dan een evidentie. Maar het

belangrijkste wat ik meeneem uit mijn jaren aan de universiteit is mijn ervaring die ik kon opdoen in het presidium van onze studentenkring.

Als preses van de Kunsthistorische Kring heb ik leren plannen en organiseren. De studentenkringen waren bijvoorbeeld verantwoordelijk voor de onthaaldagen voor nieuwe studenten, en de boeken- en cursusverkoop. We organiseerden allerlei sportieve en culturele activiteiten, daguitstapjes en reizen. We hebben onze werking uiteraard sterk moeten aanpassen door de coronacrisis, maar hebben daar zo veel warmte en dankbaarheid voor teruggekregen: voor sommige studenten waren we het tegengif tegen de eenzaamheid.

Ik ben ook sterk geworden op vlak van communicatie. Je leidt als preses een team van medestudenten, en werkt samen met de universiteit als hiërarchisch hogere partner. Wanneer je een curriculum vitae kan voorleggen met ervaring als preses wordt dat gewaardeerd door toekomstige werkgevers: je ontwikkelt heel wat vaardigheden die ook in het werkveld heel belangrijk zijn. Je bewijst naar toekomstige werkgevers dat je verantwoordelijkheid kunt opnemen en je voor een langere periode kan inzetten, zelfs op vrijwillige basis. Kortom: de combinatie van mijn opleiding en mijn ervaring in de studentenkring hebben me heel goed voorbereid op mijn job in het S.M.A.K.!

**HET BELANGRIJKSTE WAT IK
MEENEEM UIT MIJN JAREN
AAN DE UNIVERSITEIT IS
MIJN ERVARING DIE IK
KON OPDOEN IN HET
PRESIDIUM VAN ONZE
STUDENTENKRING.**

Naam:

Bram Beelaert

Diploma:

Licentiaat in de geschiedenis

Afgestudeerd in:

2000

Functie:

Curator Red Star Line Museum

BRAM BEELAERT

Bram, jij hebt geschiedenis gestudeerd. Waar ben jij met dat diploma terechtgekomen?

Ik ben curator bij het Red Star Line Museum in Antwerpen. Het kernverhaal van ons museum en de rode draad van de vaste tentoonstelling is de geschiedenis van de Red Star Line rederij. De focus ligt op de verhalen van de passagiers die met de rederij emigreerden naar de Verenigde Staten. Ik doe ook onderzoek voor onze tijdelijke tentoonstellingen, die gericht zijn op de ervaringen en herinneringen van migranten vroeger en nu. Tot slot stuur ik ons inhoudelijk team van onderzoekers en collectiebeheerders aan.

We hebben net 'Vluchtverhalen' afgerond, een tijdelijke tentoonstelling naar aanleiding van het zeventigjarige bestaan van het vluchtelingenverdrag van Genève. We hebben een tentoonstelling gehad

over liefde en migratie, we plannen een tentoonstelling over migratie en werk. In onze tijdelijke tentoonstelling steunen we sterk op mondelinge geschiedenis, en op de participatie van mensen met een migratieverhaal doorheen het hele ontwerpproces.

Ons gebouw is een krachtige *lieu de mémoire*. Het museum is gehuisvest in de loodsen waar de vertrekkende derdeklassepassagiers onderworpen werden aan medische en administratieve controles, wij vertellen hun verhaal. We willen de bezoeker daarmee doen nadenken en zich laten inleven in het perspectief van de migrant. Migratie is een gegeven van alle tijden: talloze Vlamingen zijn in het recente verleden naar Amerika geëmigreerd. Migratie is niet enkel een verhaal van 'de ander'. De bezoeker wordt in het beleavingsgericht parcours geconfronteerd met de twijfel rond het vertrek,

de praktische implicaties wanneer de beslissing genomen is en de belevenissen tijdens de eigenlijke reis. We beschrijven de geschiedenis op een manier die resoneert met mensen van vandaag.

We werken ook met Antwerpenaren met een recent migratieverleden. We hebben partnerschappen met de opleidingen NT2. We organiseren nocturnes voor de cursisten Nederlands die 's avonds les volgen. Het verhaal van het Red Star Line museum is erg breed door de focus op migratie in het algemeen, daarnaast is het ook sterk met Antwerpen verbonden.

Jij werkt al een tijdje voor het Red Star Line Museum, nietwaar?

Inderdaad, ik werk er al sinds 2009. Ik heb het museum zien groeien vanuit het gebouw, de collectie van het Nationaal Scheepvaartmuseum het Steen en een heel aantal ooggetuigenverslagen.

Het Antwerpse stadsbestuur wou de wijk het Eilandje nieuw leven inblazen. De Antwerpse museumwereld werd rond die tijd grondig herschikt. Het Scheepvaartmuseum werd opgedoekt, we zijn dankbaar dat we het boordmeubilair, servies, affiches en scheepsmodellen van Red Star Line nu kunnen tonen in het museum.

Het belevingsgericht parcours is opgebouwd rond verslagen van ooggetuigen. We hebben daarvoor samengewerkt met het National Immigration Museum op Ellis Island. We konden zelf maar enkele ooggetuigen interviewen, de Red Star Line werd opgedoekt in 1934. We hebben wel een 80-tal getuigenissen gevonden van passagiers van Red Star Line in het museum van Ellis Island. Deze verhalen van armere immigranten zijn de

ruggengraat van onze vaste opstelling. We zijn op zoek gegaan naar afstammelingen van hen via *reverse genealogy*. We werden daar warm onthaald, Amerikanen zijn echt geïnteresseerd in hun afkomst. In sommige gevallen hebben we zelfs familiefoto's, brieven of een authentieke koffer gekregen. De samenwerking met het National Immigration Museum heeft zelfs geleid tot een tijdelijke tentoonstelling op Ellis Island. Een tentoonstelling bouwen in New York was een unieke ervaring.

We werken nog steeds rond mondelinge geschiedenis, we verzamelen migratieverhalen van de laatste decennia en nemen ook persoonlijke memorabilia in de collectie op. Op die manier willen we het persoonlijk perspectief op migratie bewaren.

Tot slot: hoe heeft de opleiding je gevormd? Welke competenties neem je mee uit en gebruik je nog steeds in je job?

Het is ondertussen meer dan 20 jaar geleden dat ik zelf geschiedenis studeerde. Ik zie mijn eigen opleiding als een verderzetting van het middelbaar onderwijs, in de zin dat je je ontwikkelt als kritisch persoon.

Wat ik het meest uit mijn opleiding meeneem is de aandacht voor de geschiedenis van onderuit en van mondelinge geschiedenis. Ook mijn aandacht voor de langere termijn en achterliggende tendensen stamt uit mijn opleiding. Door die historische blik kan je makkelijker wat kritische afstand nemen en ga je niet per se mee in de waan van de dag.

**WE BESCHRIJVEN DE GESCHIEDENIS
OP EEN MANIER DIE RESONEERT
MET MENSEN VAN VANDAAG.**

Naam:

Kristin Van Damme

Diploma:

Licentiaat in de geschiedenis
Aggregaat in de geschiedenis

Afgestudeerd in:

1996

Functie:

Tentoonstellingsmaker en
inhoudelijk projectmedewerker
bij Historische Huizen Gent

KRISTIN VAN DAMME

Dag Kristin, wat doe je van beroep?

Ik ben tentoonstellingsmaker en inhoudelijk projectmedewerker bij Historische Huizen Gent, een afdeling van de dienst Cultuur van Stad Gent. Wij beheren een zevental monumenten, waaronder de Sint-Baafsabdij, Sint-Pietersabdij, het Gravensteen en het Belfort, het Stadhuis en de twee stadspaleizen in de Veldstraat. De Sint-Pietersabdij is het enige huis waar er ook tijdelijke tentoonstellingen gemaakt worden. Daarnaast hou ik me ook bezig met de (semi-)permanente ontsluiting van die monumenten.

Hoe ben je tentoonstellingsmaker geworden?

Ik heb geschiedenis gestudeerd en kreeg na mijn studies de kans om als wetenschappelijk mede-

werker mee te werken aan een grote internationale tentoonstelling over keizer Karel. Mijn thesis-promotor prof. H. Soly was toen voorzitter van dat wetenschappelijk comité. Daar is de microbe gegroeid om tentoonstellingen te maken, en vooral om geschiedenis over te brengen naar een breed publiek. Ik had als pas afgestudeerde student kennis kunnen maken met het radarwerk dat achter de schermen van een tentoonstelling komt kijken, zoals scenografie, grafisch ontwerp, research, enzovoort. Na deze periode wist ik dat ik dit verder wou doen, en was ik terechtgekomen bij het Gentse tentoonstellingsbureau Tijdsbeeld (het latere Tijdsbeeld & Piècémontée), waar ik uiteindelijk 19 jaar heb gewerkt. Hier werkten niet alleen historici, maar ook vormgevers en taalkundigen, en wij hebben heel wat projecten gerealiseerd met

zeer uiteenlopende thema's. Dit waren meestal opstellingen in opdracht van musea, nu sta ik aan de andere kant en werk ik bij een instelling die met externe firma's samenwerkt om tentoonstellingen te realiseren.

Kan je ons wat meer vertellen over het maken van tentoonstellingen?

Ronny Goby, zaakvoerder van Tijdsbeeld en ook oud-student geschiedenis van deze universiteit, leerde me dat inhoud en vorm best zo vroeg mogelijk met elkaar communiceren. Dit is zeker van belang bij cultuurhistorische tentoonstellingen waar er altijd een sterk storytelling-aspect bij komt kijken: je probeert een verhaal te creëren en verbanden te leggen, je vertrekt vanuit een bepaalde vraagstelling, en zo ontwikkel je een totaalproduct. Je plaatst de objecten in een context. Ik vind het als tentoonstellingsmaker heel interessant om te kijken hoe je vanuit verschillende invalshoeken en perspectieven een historisch verhaal kan vertellen, hoe die verschillende invalshoeken op elkaar kunnen inwerken en wat de uitdagingen zijn om het totaalproduct te maken. Daarnaast streef je ook naar een zekere gelaagdheid, waarbij je de mensen zo diep mogelijk meeneemt in het verhaal, maar waarbij je ook altijd moet opletten om niet te gedetailleerd te gaan. Je moet je publiek proberen meenemen naar een eerste hoofdlijn of hoofdgedachte, om dan hun aandacht te vestigen en de mogelijkheid geven om dieper in het verhaal te gaan.

Voor je tentoonstellingsmaker werd, heb je geschiedenis gestudeerd. Vanwaar deze keuze?

De keuze voor geschiedenis kwam puur uit interesse, ik had geen specifiek beroep of doel voor ogen. Die interesse had ik ook een beetje van thuis uit meegekregen. Ik had wel vrij snel de behoefte om hetgeen ik leerde naar buiten te brengen. Het pure academische onderzoek sprak me in eerste instantie minder aan.

Heb je als historici bepaalde competenties verworven die vandaag van pas komen bij je job?

Tijdens de opleiding geschiedenis ontwikkel je onderzoeksvaardigheden: snel je weg vinden in heel diverse collecties en archieven. Dit historisch métier heeft mij erg geholpen om me als tentoonstellingsmaker heel snel in te werken in verschillende onderwerpen en daar onderzoek naar te doen. Elke keer duik je een ander thema in en zoek je naar mogelijkheden, objecten en interessante verhalen. Hierbij is het handig om gericht te kunnen zoeken. Daarnaast hecht ik ook veel belang aan het leren kritisch denken dat je ontwikkelt tijdens de opleiding. Een mooi voorbeeld hiervan is de masterscriptie, waarbij je heel zelfstandig te werk moet gaan en kritische vragen moet stellen. Als tentoonstellingsmaker moet je ook kritisch zijn, zelfstandig kunnen werken en je voortdurend afvragen of het verhaal dat je wil vertellen eigenlijk wel historisch correct is. Je wordt vaak geconfronteerd met verschillende standpunten of visies van alle betrokken spelers, hierbij is het belangrijk om jouw visie en beslissingen goed te kunnen verantwoorden, en dat is ook iets wat ik heb meegekregen uit de opleiding.

Wat is jouw advies aan iemand die nog twijfelt om geschiedenis te studeren?

De geschiedenisopleiding kies je, denk ik, vaak uit interesse voor het vak. Zonder dat je daarom al van bij het begin een concreet beroep voor ogen hebt. Toen ik aan deze opleiding begon was dat niet vanuit het idee om tentoonstellingsmaker te worden, maar eens ik dat wist, wou ik er ook voor gaan. Wanneer je een bepaalde droom voor ogen hebt, moet je niet te snel opgeven. De projecten of de kansen worden zeker niet altijd op een blaadje aangereikt, zaken gaan niet altijd zoals je wil. Het kan soms heel stresserend zijn, maar zolang je het graag doet en de motivatie hebt en er voldoening uithaalt, moet je ervoor blijven gaan.

Naam:

Sarah Auman

Diploma:

Master in de taal- en letterkunde:
Nederlands – Engels
Specifieke lerarenopleiding in de
taal- en letterkunde

Afgestudeerd in:

2010

Functie:

Uitgever bij Borgerhoff &
Lamberigts

SARAH AUMAN

Dag Sarah, waarom heb jij gekozen voor taal- en letterkunde?

Er zat geen masterplan achter mijn studiekeuze. Ik heb gewoon gekozen voor een richting die ik graag deed en voor een studiegebied waar ik goed in was. Ik had geen duidelijk beeld van mijn toekomst, maar ik wist zeker dat ik wel op mijn pootjes zou belanden.

Hoe verliep je professioneel pad tot nu toe?

Momenteel ben ik uitgever bij Borgerhoff & Lamberigts. Voordien heb ik tien jaar lang met veel plezier les gegeven aan bedrijfsvertalers en -tolken van Hogeschool Gent; ik was daar ook opleidingshoofd. We organiseerden bedrijfsbezoeken voor onze studenten. Toen ik via die weg in contact kwam met Borgerhoff & Lamberigts wist ik het direct: dat is iets voor mij!

Het enthousiasme is een jaar blijven sluimeren, uiteindelijk heb ik impulsief de telefoon gepakt en spontaan gesolliciteerd – ik was trouwens hoogzwanger op dat moment. Na een fijn kennismakingsgesprek op de Boekenbeurs was de zaak beklonken, ik kon daar na m'n bevalling beginnen!

Wat doe je dan precies bij Borgerhoff en Lamberigts?

Ik ben gestart als acquirierend redacteur. Dat is een mooie uitgangspositie om het vak te leren kennen. Je wil potentiële auteurs overtuigen om samen een boek te maken en je begeleidt het schrijfproces. Je schippert tussen auteur en vormgever, tussen schrijver, eindredacteur en corrector. Je bent van A tot Z betrokken bij het maken van een boek en houdt de grote lijnen in de gaten. In de job van acquirierend redacteur had ik een mooi evenwicht

tussen gedetailleerd bureauwerk en menselijk contact.

(Tijdens het interview rinkelt Sarah's telefoon een paar keer. 'Een auteur', glimlacht ze, 'ik kan later wel terugbellen').

Als uitgever ligt je focus nog meer op de relatie met je auteurs. Uiteraard ben je met boeken en tekst bezig, maar de band met de schrijver is het allerbelangrijkste. Je eigen enthousiasme en vertrouwen in het project zijn essentieel. Als uitgever ben je de tussenpersoon tussen de auteur en de hele interne ploeg, je bemiddelt bijvoorbeeld over het ontwerp van een cover. Dat menselijke aspect van mijn job is enorm belangrijk voor me, ik doe dat liever dan de hele dag teksten te redigeren.

Ik werk voor Owl Press, de academische tak van Borgerhoff en Lamberigts. Wij maken handboeken voor het hoger onderwijs. We hebben geen oogkleppen op en publiceren ook over actua of lifestyle -de zogenaamde A-boeken.

De afwisseling tussen academische werken en luchtige onderwerpen maakt mijn job erg aangenaam. Het zijn twee verschillende types boeken, die om verschillende redenen gekocht worden. Studenten kopen een handboek omdat het op hun leeslijst staat, voor onze A-boeken gaan we op zoek naar onderwerpen die de lezer echt aanspreken.

Welke competenties uit je opleiding gebruik je nog steeds in je job?

Het spreekt voor zich dat ik als uitgever dagelijks bezig ben met taal. Ik had tijdens mijn opleiding

al meer affiniteit met taalkunde dan met literaire analyse. Ik ben goed in die logische, bijna wiskundige benadering van taal. Ik geef mijn auteurs wel taalkundige feedback. Al ben ik niet verantwoordelijk voor de eindredactie, ik laat het steeds weten als ze te veel passieven of nominaliseringën gebruiken (*lacht*).

Binnen ons bedrijf is het een evidentie om zelfstandig te werken. Ook dat heb ik tijdens mijn studies geleerd. Ik deel mijn dagen in zoals ik dat zelf wil, ik word beoordeeld op resultaten. Ook op strategisch vlak dragen we zelf de eindverantwoordelijkheid. Wanneer we een populariserend A-boek voorstellen heeft mijn baas daar wel zijn mening over, maar het is uiteindelijk mijn eigen beslissing of ik een project aanneem of niet.

Is taal- en letterkunde studeren een goede keuze? Helpt je studie je om je doelen te realiseren?

Ik ben enorm blij met mijn huidige job. In ons bedrijf ben ik zeker niet de enige die taal- en letterkunde heeft gestudeerd. Het is dus een goede voorbereiding op het werken in een uitgeverij. Aan de andere kant heb ik ook genoten van mijn tien jaar aan HOGENT in een totaal andere functie. Mijn universitaire opleiding is steeds een goede basis geweest, zowel voor mijn job aan HOGENT als voor mijn job bij Borgerhoff & Lamberigts. Ik leef van dag tot dag, ik geloof enorm in geluk, toeval en de kracht van je netwerk. En met een diploma taal- en letterkunde kan je alle kanten uit.

BINNEN ONS BEDRIJF IS HET EEN EVIDENTIE OM ZELFSTANDIG TE WERKEN. DAT HEB IK TIJDENS MIJN STUDIES GELEERD. IK DEEL MIJN DAGEN IN ZOALS IK DAT ZELF WIL, IK WORD BEOORDEELD OP RESULTATEN.

Naam:
Kaatje De Geest

Diploma:
Master in de
kunstwetenschappen
Postgraduaatsopleiding taal- en
letterkunde – Scandinavistiek

Afgestudeerd in:
2017

Functie:
Dramaturg bij NTGent

KAATJE DE GEEST

Dag Kaatje, jij hebt kunstwetenschappen gestudeerd, maar jij hebt nog verder gestudeerd aan onze faculteit?

Dat klopt, ik heb mijn masterdiploma kunstwetenschappen behaald, optie podium en mediale kunsten. Ik heb tijdens die studie een minor Scandinavistiek gevolgd, en ook het voorbereidingsprogramma voor de master Scandinavistiek afgerond.

Wat doe je met je diploma kunstwetenschappen?

Ik werk bij NTGent als dramaturg. De job van dramaturg kan op veel verschillende manieren ingevuld worden. Vaak wordt er gezegd dat je de outside eye bent bij een theatervoorstelling of performance. Je bent de eerste toeschouwer, een klankbord voor de theatermaker. Sommige

freelance dramaturgen hebben een partnerschap met één bepaalde kunstenaar, binnen NTGent ga je samenwerkingen aan met meerdere makers en er is ook een meer institutioneel verhaal. Je bent de tussenpersoon tussen de verschillende afdelingen van het huis enerzijds en de kunstenaars en artistieke ploegen rond de theatervoorstellingen anderzijds. Je werkt als dramaturg met het artistieke team, dat vaak in een heel hermetisch proces zit. Daarnaast communiceer je over het artistieke proces naar je collega's die bezig zijn met planning, communicatie, verkoop en publiekswerking.

NTGent maakt en coproduceert jaarlijks een tiental voorstellingen, daarnaast organiseren we omkaderende evenementen, ontwikkelingstrajecten en participatieprojecten en nodigen we gastvoorstellingen uit. Het selecteren van die stukken behoort ook tot het takenpakket van het team

dramaturgie. We voeren gesprekken met makers, schrijven beleidsdossiers, plannen en modereren debatten en schrijven verdiepende teksten voor de communicatiekanalen.

Ik ben nog maar sinds kort dramaturg, en ik heb het gevoel dat ik aan het begin van een proces sta om een eigen praktijk van kijken, luisteren, lezen, leren, ... te ontwikkelen. Je moet als dramaturg ook je sporen een beetje verdienen.

Ben je als kersverse alumna direct bij NTGent begonnen?

Neen, ik heb eerst voor een organisatie gewerkt die de belangen van het kinder- en jeugdtheater op internationaal niveau verdedigt. Deze organisatie bestaat in België, maar heeft een hoofdzetel in Denemarken. Het was heel fijn om een link te kunnen leggen tussen het Scandinavische en het theater. Ik ondersteunde de secretaris-generaal, we organiseerden jaarlijks een internationaal theaterfestival voor kinderen en jongeren en gingen stukken bekijken van Uruguay tot Noorwegen. Daar heb ik ook duidelijk gemerkt dat de Belgische podiumkunsten hoog aangeschreven staan in het buitenland. Ik ben heel blij dat ik nu ik terug in Gent ben een deel kan uitmaken van het podiumkunstenveld hier.

Via een stageproject bij een voorstelling van NTGent en een job als assistent van Milo Rau ben ik dan uiteindelijk op mijn huidige plek terechtgekomen.

Zijn er competenties die je in je opleiding mee hebt gekregen die je vaak gebruikt in je job?

Ja, vooral het kritisch denken werd tijdens mijn tijd aan de UGent enorm aangescherpt. In mijn job bevraag ik regelmatig de gang van zaken en probeer ik om in bepaalde processen effectief te zorgen voor verandering.

Ook andere academische vaardigheden, zoals zelfstandigheid en schriftelijk communiceren komen op de werkvloer nog elke dag aan bod. Ik merk

ook dat ik alert blijf over bronvermelding, intellectuele eigendom en auteursrechten, dat is ook een gevolg van mijn academische opleiding.

Wat heeft je studententijd nog voor je betekend op professioneel gebied?

Ik was studentenvertegenwoordiger in de opleidingscommissie, dat was een enorm leerzame ervaring. Je krijgt op die manier ervaring met organisatorische en beleidsmatige aspecten van een organisatie. Het is heel waardevol en lonend om je daarvoor te engageren. Ik ben ook heel tevreden over mijn Erasmusverblijf in Uppsala tijdens mijn opleiding Scandinavistiek. Ik zou het iedereen ook aanraden om dat te doen.

Heeft je opleiding je goed voorbereid op de arbeidsmarkt en op je huidige job?

Als alumna kunstwetenschappen studeer je niet met een bepaald carrièrepad in je achterhoofd. Ik vind mijn diploma erg veelzijdig. Ik kan op elk moment in mijn carrière een andere weg inslaan. Ik ben ook nog docent Zweeds aan het UCT en maak af en toe vertalingen, het voelt goed om van verschillende markten thuis te zijn (*lacht*). Het lijkt me een bittere pil om te slikken als je studeert voor arts en het blijkt tegen te vallen op de werkvloer. Ik voel me nu gewapend om meerdere richtingen uit te gaan.

Ik zou me geen betere vooropleiding voor mijn huidige job kunnen indenken dan de master kunstwetenschappen. Ik ben algemeen gevormd, de details van een job als de mijne leer je op de werkvloer. Ik denk dat je als dramaturg nooit stopt met bij te leren, een algemeen diploma als een master kunstwetenschappen is daarvoor de beste voorbereiding.

Naam:

Annelies Dalemans

Diploma:

Licentiaat in de
kunstwetenschappen

Afgestudeerd in:

2001

Functie:

Adviseur beleid en projecten
team collectie –
Fotomuseum Antwerpen

ANNELIES DALEMANS

Hallo Annelies! Jij werkt bij het Fotomuseum in Antwerpen, wat doe je daar precies?

Ik ben adviseur beleid en projecten binnen het team collectie van het Fotomuseum. Dit wil zeggen dat ik achter de schermen werk. Ik ben leidinggevende van een klein team dat alles wat het beleid en beheer van de collectie en de administratie daarrond, bijhoudt en opvolgt. We moeten blijven met alles wat het collectiebeleid aangaat. Museumprocedures, de standaarden die gehanteerd moeten worden, verzekeringen, enzovoort. Als museum krijgen wij werkmiddelen van stad Antwerpen en de Vlaamse overheid, en daarmee kunnen we onze basiswerking uitvoeren. Er zijn heel veel dingen die bovenop die basiswerking

komen, en daarvoor moeten we dan projectsubsidies aanvragen of extra financiering vinden. Mijn job bestaat er voornamelijk in om heel veel nota's te schrijven, subsidieaanvragen te maken, dingen nalezen, projectsubsidies zoeken... eigenlijk alles om ervoor te zorgen dat de dagelijkse werking van de collectieafdeling goed draait. Zo ben ik een beetje de rechterhand van het hoofd collectie, omdat wij de dingen uit handen nemen van hoofd collectie die achter de schermen plaatsvinden.

Het FoMu reikt vaak tentoonstellingen aan die sterk inzetten op diversiteit en representatie, klopt dit?

We vertrekken vanuit het idee dat we open zijn voor iedereen, iedereen moet bij ons terechtkunnen.

We gaan er niet vanuit dat er maar één heersend discours is, maar we proberen als museum om een safe space te zijn voor iedereen. We proberen bij elk project zoveel mogelijk mensen te bereiken, door altijd actief na te denken over hoe we meerdere perspectieven aan bod kunnen laten komen. Zo bekomen we een ruimere representatie.

Ook achter de schermen zetten we hard in op een inhaalbeweging, om bijvoorbeeld meer vrouwelijke fotografen in de collectie te krijgen. Daarnaast zijn we onze collectie aan het dekoloniseren: dit gaat vooral over de manier waarop je collectiestukken beschrijft, want dit is nooit neutraal. Het fotomuseum bestaat sinds 1965, maar hoe men toen de collectie beschreef tegenover nu is een gigantisch groot verschil. We zijn nog steeds bezig met beelden te registreren die nog nooit zijn geregistreerd, maar ondertussen zijn we ook al aan het her-registreren. We zijn ook aan het werken aan een glossarium met termen die wel of niet gebruikt kunnen worden bij het beschrijven, want zoals ik daarnet al zei is een beschrijving nooit neutraal. Iedereen hanteert een eigen stijl, maar we proberen als museum toch een rode draad te hebben in onze registratie.

Zijn er zaken die je in je opleiding hebt meegekregen die vandaag van pas komen als beleidsadviseur?

Ik herinner me nog dat ik bij het behalen van mijn diploma tot de vaststelling kwam dat ik eigenlijk niets weet (*lacht*). Dat is de grote desillusie van een universitaire opleiding: je denkt dat je alles te weten zal komen, maar dan studeer je af en beseft je dat je maar weinig weet. Daarbij komt echter ook de onverschrokkenheid om moeilijke dingen aan te pakken. Hetgeen dat ik aan de unief het hardst heb moeten leren, is zelfstandig werken.

Je leert ook wel wat handige capaciteiten. Zo heb ik bijvoorbeeld heel veel gehad aan historische kritiek, omdat dit vak mij deed inzien dat perspectieven altijd veranderen. Daarnaast heb ik uiteraard

ook veel gehad aan de vakspecifieke competenties. We leerden bij praktische oefeningen bouwkunst bijvoorbeeld hoe we historische data moesten opzoeken in het kadaster en wat die data je kunnen vertellen. Dit maakt dat ik het nadien niet meer schrikwekkend vond om mijn weg te zoeken in een administratieve structuur. Hierdoor kan ik vandaag een deelcollectie direct goed aanpakken, en weet ik hoe ik daar structuur in moet vinden.

Je hebt kunstwetenschappen gestudeerd, was dit een bewuste keuze?

Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in kunst. Ik ging vroeger al vaak naar tentoonstellingen en musea, dat was voor mij een logische stap waar ik niet lang over heb moeten nadenken. Ik had toen nog geen idee wat ik daarmee wou doen. Ik wou wel ergens in de culturele wereld terecht komen, maar wat juist wist ik toen zeker nog niet.

Vond je het niet een beetje schrikwekkend om iets te studeren zonder een specifiek doel voor ogen?

Wanneer je studeert voor ingenieur, architect, arts... dan heb je een zeer specifiek doel en weet je al heel goed welke richting je uitgaat. Dat is niet het geval bij de faculteit Letteren en Wijsbegeerte, en dat vond ik net heel verademend. Je zit op je 18 jaar nog niet 'vast', alles is nog open. Maar je krijgt wel de skills mee die nodig zijn in een latere professionele carrière, zoals grote massa's verwerken en daar kritisch mee kunnen omgaan. Daarnaast leer je ook een soort van bescheidenheid: het beseft dat er zoveel kennis is, en je dat nooit allemaal zal kunnen leren of geen expert in alles kan worden. Na mijn studie besepte ik heel sterk dat ik nog maar in beginschoenen stond, en nog maar eventjes had gekrabbd aan alle kennis die er is. Dat is een goede basishouding voor nadien, omdat dat ook net goesting geeft om je werk aan te pakken.

Naam:

Yana-Frauke Vandendriessche

Diploma:

Licentiaat in de
kunstwetenschappen

Afgestudeerd in:

2006

Functie:

Conservator van de bijzondere collecties van de Gentse
Universiteitsbibliotheek
- Boekentoren

YANA-FRAUKE VANDENDRIESSCHE

Dag Yana, kan je wat meer vertellen over je job als curator?

Ik ben binnen de Boekentoren conservator van de bijzondere collecties. Bij vele instellingen heb je een conservator voor één bepaald fonds, één deel van een collectie (zoals prenten uit de 17e eeuw), maar in de Boekentoren ligt dat net iets anders en gaat dat heel breed. Mijn functie is het zichtbaar en vindbaar maken en ook aanvullen van heel wat museale collecties en een deel van de archiefcollecties, een 25-tal in totaal. Ikzelf werk onder de collectiebeheerder. Toen ik begon aan deze job kwamen we -onder andere door de grote verhuisbeweging- tot de conclusie dat er enorm veel in de collecties zit, waar we weinig over weten. Kaarten, affiches, tekeningen, penningen, prenten, porseleinkaarten, foto's... Alles wat dus beeldmateriaal of driedimensionaal is, hoort daarbij. Kleren

en muziekinstrumenten vind je niet... alhoewel: we hebben ergens een luit zitten.

Wat is er zo belangrijk aan een curatorfunctie binnen de bibliotheek?

Vroeger waren de bijzondere collecties, buiten de handschriften en de boeken, niet te vinden in de catalogus. Je moest als student zelf aankloppen en de conservator om hulp vragen, wat erg beperkend is. Om die drempel te verlagen, kreeg ik onder andere de opdracht om heel wat museale en enkele archiefcollecties zichtbaar te maken. Samen met de verantwoordelijke voor catalografie zochten we naar een manier om ze in ons bestaande boekensysteem te tonen. Zo hebben we handleidingen opgesteld en heb ik ervoor gekozen om de collecties traag maar gestaag vooruit te laten gaan in plaats van er één uit te lichten, zodat de totaliteit en diver-

siteit van die prachtige erfgoedverzameling naar buiten komt. Wij hebben het voordeel een eigen restauratrice en scanatelier te hebben, waardoor we alle stukken van in het begin goed kunnen aanpakken. De catalografen en vrijwilligers nemen enkele collecties voor hun rekening zodat ze zelf specialisten worden.

Ik vind het een heerlijke job! Het is zeer divers, omdat het over zoveel verschillende collecties en onderwerpen gaat. Ik ben geen specialist of onderzoeker maar ik zorg ervoor dat specialisten en onderzoekers hun weg vinden. Elke dag ziet er anders uit, zo krijg ik aanvragen voor chocolade of een kerk in Melle, en dan help ik hen op weg. Ik selecteer ook de stukken die door de catalografen en vrijwilligers beschreven worden (vooral nieuwe aangekochte of geschenken stukken, maar ook onverwerkte zaken waar we een inhaalbeweging van 120 jaar moeten maken!). De focus van de job ligt sterk op informeren.

Waarom heb jij gekozen voor kunstwetenschappen?

Kunst moet allereerst een beetje in je zitten. Ikzelf kan geen kunst maken, maar het interesseert me wel. Ik ben opgegroeid in een gezin waar kunst en genieten van mooie dingen heel belangrijk was. Daarnaast bestond de richting toen voor de helft uit keuzevakken, waardoor ik me kon focussen op interieur en architectuur, wat mij erg interesseert. De richting kon me al snel veel kansen bieden: vanaf de start van mijn studie ben ik in de Boekentoren beland als onderzoeker in het kader van mijn thesis (en dan vooral binnen de collectie Vliegende Bladen), stagiaire, jobstudent en later projectmedewerker (onder andere in de Boekentoren, maar ook voor het STAM en de HOGENT). Door al de onderzoeks- en werkervaring die ik had opgedaan heb ik gesolliciteerd voor de functie van conservator.

Heb je tips voor een toekomstige student(e) kunstwetenschappen?

Het is niet zo gemakkelijk om binnen te geraken

in de culturele sector, je moet sprongen durven maken. Durven actie ondernemen en projecten aannemen, dit is ook hoe ik hier uiteindelijk ben beland. Ga binnen je eigen sector kijken welke projecten er klaarliggen, durf spontane sollicitaties doen, laat je enthousiasme zien. Wees bijvoorbeeld ook niet bang voor vrijwilligerswerk. Geef niet op!

Vind je het een aanrader om aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte te studeren?

Gent is een enorm leuke studentenstad en de universiteit heeft heel wat te bieden. Ik heb hier heel graag gestudeerd en kan het alleen maar aanraden!

Een diploma hoger onderwijs zal ervoor zorgen dat je kritisch in het leven staat. De opleiding kunstwetenschappen zorgt er vandaag ook voor dat je leert samenwerken, een competentie die heel belangrijk is in veel sectoren. Ik heb het gevoel dat de drempel tussen professoren en assistenten ook veel verlaagd is. De opleiding biedt in tegenstelling tot vroeger ook veel meer diversiteit en zelfstandigheid, denk maar aan meer genderdiversiteit of internationale gastdocenten en assistenten, wat de blik van de studenten verruimt.

**HET IS NIET ZO
GEMAKKELIJK OM
BINNEN TE GERAKEN IN
DE CULTURELE SECTOR,
JE MOET SPRONGEN
DURVEN MAKEN. DURVEN
ACTIE ONDERNEMEN EN
PROJECTEN AANNEMEN,
DIT IS OOK HOE IK HIER
UITEINDELIJK BEN BELAND.**

Naam:

Maud Devos

Diploma:

Licentiaat in de Afrikaanse
taalkunde (1997)

Doctoraat in de Afrikaanse
Taalkunde (2004)

Functie:

Linguïst Koninklijk Museum voor
Midden-Afrika,
onderzoekseenheid
Mens & Maatschappij

MAUD DEVOS

**Dag Maud, jij hebt een heel diverse job.
Kan je ons hierover vertellen?**

'Ik werk in het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Het museum heeft twee afdelingen: het museum zelf met een publieksgerichte dienst, en een onderzoeksdienst die veel minder gekend is. Ik werk voornamelijk in de onderzoeksafdeling, maar af en toe heb ik ook publieksgerichte taken. Wij hebben bijvoorbeeld voor de heropening van het museum meegewerkt aan de zaal talen en muziek. Dat is een compleet nieuwe zaal, en dat was voor mij ook een heel unieke ervaring omdat ik voorheen nog nooit aan een tentoonstelling heb meegewerkt. De nadruk van deze zaal ligt op oraliteit, variatie en creatie. Een van de grootste uitdagingen was dat we iets wilden vertellen over

ontastbaar materieel erfgoed en het dus dikwijls zonder objecten moesten stellen. Daarnaast richt ik me dus vooral op taalkundig onderzoek naar Bantutalen en de disseminatie van kennis over Afrikaanse talen via, bijvoorbeeld, ons tijdschrift *Africana Linguistica*, waarvan ik samen met ons diensthoofd Jacky Maniacky editor ben.

Mijn werk in het museum laat me toe 'trager' onderzoek te doen, waar meer tijd in kruipt. Voor mijn proefschrift en post-doc posities naderhand heb ik in totaal meer dan twee jaar doorgebracht in verschillende dorpen in het noorden van Mozambique. Ik noteerde veel cultureel specifieke woordenschat rond landbouw, visvangst, kookkunst, huisbouw, rituelen, etc. en nam orale tradities op. Die lokale kennissystemen wil ik nu op

een zo toegankelijk mogelijke manier publiceren zodat ze gebruikt kunnen worden in lokale ontwikkelingsprojecten en in multidisciplinair onderzoek door westerse maar vooral ook Mozambikaanse wetenschappers.

Ik ben ook nog steeds verbonden aan de universiteit Gent: als gastprof sta ik in voor de lessen Kiswahili III en IV. Ik doe dat enorm graag en het is ook heel fijn om deel uit te maken van een zeer dynamische en ambitieuze vakgroep.

Afrikaanse Linguïstiek is toch wel een unieke studiekeuze, vanwaar kwam dit?

De keuze lag voor mij ook niet voor de hand. Ik begon mijn universitaire loopbaan met diergeneeskunde, maar daar bezweek ik onder de druk. Vervolgens studeerde ik twee jaar kunstwetenschappen en archeologie, en hoewel ik dat erg fijn vond, voelde ik dat mijn passie elders lag en misschien wel bij talen. Daarom maakte ik uiteindelijk de overstap naar de opleiding Afrikaanse Talen en Culturen in Gent. Ik studeer sowieso graag talen, maar het feit dat er nog zoveel niet geweten is over Afrikaanse talen vond ik intrigerend. Zo werkten wij als studenten mee aan een syllabus voor het Ciluba, een taal van de DRC, die indertijd door prof. Kabuta onderwezen werd. Dat kunnen vast niet veel studenten Frans ons navertellen!

Welke competenties uit de opleiding zijn je het meest bijgebleven?

In samenwerking met Jutta De Nul geef ik de vakken Kiswahili III en IV, vakken die ik zelf nog gevolgd heb in Gent. Dat is dus echt een verderzetting van mijn opleiding. Ook het onderzoek dat

ik doe ligt in dezelfde lijn. Daarnaast heb ik tijdens mijn opleiding ook geleerd om nieuwsgierig te zijn: doordat je in zoveel verschillende disciplines les krijgt, wordt je nieuwsgierigheid constant aangewakkerd. Je kan alleen maar iets graag doen, als je er nieuwsgierig naar bent en ervoor wil gaan. Als taalkundige kijk je niet alleen naar de taal, maar je probeert ook de lokale geschiedenis, economische situatie, geografie, cultivatie, enzovoort te begrijpen.

Daarnaast leer je ook onderzoek doen in een multiculturele context en met respect voor anderen. Dit vind ik heel belangrijk, en taal speelt hier een heel belangrijke rol in: taal is een drijfveer van culturele diversiteit en de tool bij uitstek om op een respectvolle manier aan onderzoek te doen. Door de taal van anderen als communicatiemiddel te gebruiken, laat je die personen in hun waardigheid. Mensen moeten zich niet aan jou aanpassen, maar andersom. Daarnaast is het ook heel belangrijk dat mensen zaken kunnen uitleggen vanuit hun eigen referentiekader en door middel van hun eigen concepten. De rol van taal wordt in huidige crisissituaties vaak onderschat, en het belang van taal heb ik zeker in de opleiding meegekregen.

Heb je tips voor iemand die nog twijfelt over zijn/haar studiekeuze?

Enkel een passie hebben voor iets is niet genoeg, je moet er ook voor gaan. Soms doe je pas ontdekkingen als je er echt hard voor werkt. Als je dat doet, zal je zeker op je poten terechtkomen in alles wat je later zal doen. In deze richting heb je de kans om heel veel dingen te ontdekken, om vragen te stellen en je nieuwsgierigheid te laten prikkelen.

**IK HEB TIJDENS MIJN OPLEIDING OOK GELEERD OM
NIEUWSGIERIG TE ZIJN: DOORDAT JE IN ZOVEEL
VERSCHILLENDE DISCIPLINES LES KRIJGT, WORDT
JE NIEUWSGIERIGHEID CONSTANT AANGEWAKKERD.**

Naam:

Ruben D'haeyere

Diploma:

Master in het vertalen:
Engels-Spaans-Nederlands
Postgraduate Computer-Assisted
Language Mediation

Afgestudeerd in:

2020

Functie:

Sectorconsulent bij Toerisme
Oost-Vlaanderen

RUBEN D'HAEYERE

Dag Ruben, kan je wat meer vertellen over je job als sectorconsulent?

Ik ben sectorconsulent bij Toerisme Oost-Vlaanderen, de toeristische dienst van het Oost-Vlaamse provinciebestuur. Hierbij ondersteun ik toeristische ondernemers en spelers. Dat zijn bijvoorbeeld toeristische ambtenaren, musea, logies, cafés en restaurants met een toeristische ligging, enzovoort. Ons doelpubliek is heel ruim, en wij beantwoorden hun vragen en zetten ondersteunende initiatieven op voor hen. Die ondersteuning vertaalt zich onder andere in workshops en netwerkmomenten met interessante toeristische thema's, en een jaarlijkse inspiratiedag waarbij we lezingen over verschillende actuele thema's organiseren, zoals toegankelijkheid binnen toerisme. Daarbij ga ik bijvoorbeeld zoeken naar lesgevers, thema's en locaties. Kortom verzorg ik de prakti-

sche, organisatorische en communicatieve kant die bij deze evenementen komen kijken. Daarnaast sta ik ook nog in voor onze website en nieuwsbrieven.

Waarom heb je gekozen voor de opleiding Toegepaste Taalkunde?

De keuze om talen te studeren werd voor mij al vrij snel duidelijk in het middelbaar, omdat ik daar een aanleg voor had en het me ook sterk interesseerde. Ik behaalde goede punten voor Engels en Frans, en alles wat met Engels te maken had interesseerde me toen al enorm. Ik had nog geen idee wat ik met het diploma wou doen, de keuze kwam puur voort uit interesse. Dat maakt de studiekeuze ook wel uitdagend: als je geneeskunde studeert, weet je dat je later dokter zal worden, maar met een taalopleiding kun je nog alle kanten op. Ook de keuze voor mijn postgraduaat was niet met een bepaalde job in het achterhoofd, maar koos ik uit interesse en

leek me een mooie aanvulling op mijn master. Zo ging ik werken met bepaalde technische snuffjes en leerde deze beter te begrijpen, iets wat vandaag toch vaak van pas komt in vele sectoren. Daarnaast wou ik ook beter begrijpen hoe vertaalmachines met zaken als deep learning werken, want dit kon ik voorheen moeilijk vatten.

Welke competenties heb je meegenomen uit je opleiding, die jou nu pas komen?

Als sectorconsulent heb ik momenteel weinig nood aan de vreemde talen die ik gestudeerd heb, maar er zijn zeker nog vele andere, bredere competenties die ik heb meegekregen uit mijn opleiding die nu sterk van pas komen. Zo moet je als sectorconsulent bijvoorbeeld goed kunnen schrijven in het Nederlands, en de algemene communicatie moet duidelijk en verzorgd zijn. Daarbij denk ik bijvoorbeeld aan informatie verzamelen en overbrengen via de website en nieuwsbrieven, duidelijkheid creëren omtrent onze verschillende initiatieven en ondersteuning. Dat zijn vaardigheden die niet zo vanzelfsprekend zijn, en je aangeleerd worden in deze opleiding. Het communicatieve van de opleiding komt dus sterk terug in mijn job, alsook het kritisch denken en zelfstandig werken dat sterk aanwezig is bij verschillende opleidingen van de UGent. De organisatie waar ik voor werk, bestaat ondertussen meer dan 60 jaar. Er zijn zaken die intussen al lang op dezelfde manier worden aangepakt zonder dat een nieuwe benadering nodig lijkt, waartegen ik kritisch probeer aan te kijken. Daarnaast moet je, wanneer je in een team werkt, leren openstaan voor het idee dat er meerdere manieren en benaderingen zijn om tot een oplossing of standpunt te komen, en moet je leren om soms wat verder na te denken om iets tot een goed einde te brengen. Deze vaardigheden heb ik toch voor een groot deel te danken aan mijn opleiding, met als grootste voorbeeld de masterproef waarbij je enorm zelfstandig en probleemoplossend te werk moet leren gaan.

Vind je studeren aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte een goede keuze?

Ik vind het een interessant gegeven dat deze

faculteit niet gebonden is aan de typische, voor de hand liggende, exacte wetenschappen. Zaken zoals cultuur, kunst, taal, en alles wat van 'de mens' is bestuderen, is een interessante en uitdagende richting die je kunt opgaan. Natuurlijk valt de opleiding Toegepaste Taalkunde een beetje uit de boot omdat die iets meer gericht is op de praktische kant van de zaak, namelijk het leren en toepassen van talen in verschillende contexten, maar ook hier leren we veel over de cultuur en geschiedenis van deze talen waardoor we veel meer voeling en begrip krijgen voor andere landen en culturen.

Als je later aan de slag wil gaan met sterke, meertalige communicatie, of als talen je hart sneller doen slaan, geraak je enorm ver met deze opleiding. Je kan heel breed gaan met een diploma Toegepaste Taalkunde. Ik denk dat ik daar wel een voorbeeld van ben. Taal en communicatieve vaardigheden zijn overal nodig en komen altijd van pas; je duwt jezelf zeker niet in een hokje met deze studiekeuze. Een masterdiploma aan deze faculteit is een bewijs van je kritische, analytische, en ruimdenkende vaardigheden, wat belangrijke pluspunten zijn voor je toekomstige werkgevers.

**HET COMMUNICATIEVE
VAN DE OPLEIDING
KOMT DUS STERK TERUG
IN MIJN JOB, ALSOOK
HET KRITISCH DENKEN EN
ZELFSTANDIG WERKEN
DAT STERK AANWEZIG
IS BIJ VERSCHILLENDE
OPLEIDINGEN VAN DE
UGENT.**

COLOFON

Alumni in de cultuursector is een brochure gemaakt op initiatief van de alumniwerking van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte.

Werkten mee aan deze publicatie:

Teksten: Annelies Van Wittenberghe & Bes Everaerts

Fotografie: Kitty van de Waart

Vormgeving: Zidiris & Gitte Callaert

Druk en afwerking: University Press, Wachtebeke

Overname van artikels is mogelijk mits schriftelijke toelating van de redactie en bronvermelding.

Afbeelding cover: Zidiris

UNIVERSITEIT
GENT